

ARQUEOCEC

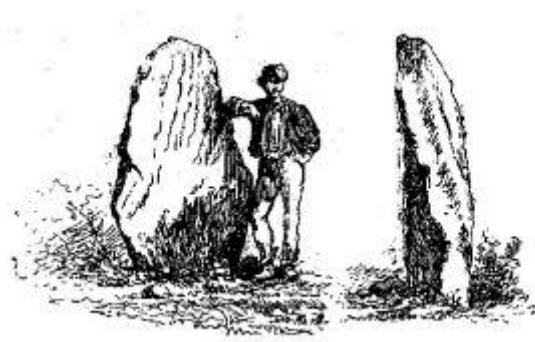

FULL INFORMATIU DEL GRUP D'ARQUEOLOGIA
"PELEGRÍ CASADES I GRAMATXES"
(Secció d'Història i Art)

Any 3
Octubre 2013

Suplement del Núm. 27

LA PRIMERA NOTÍCIA D'UN MONUMENT MEGALÍTIC A CATALUNYA

D'ençà molts anys s'havia considerat que el primer monument megalític donat a conèixer a Catalunya era el menhir de la Pedra del Diable de Santa Pau (La Garrotxa).

Va ser publicat, amb un dibuix, el 29 de febrer de 1872 per Joaquim Vayreda i Josep Saderra a la Il·lustración de Madrid.

La Pedra del Diable

Un altre monument megalític li discutia aquest lideratge a l'ésser publicat també aquell mateix any de 1872. En no portar però l'escrit la data del mes en què es va publicar tenia poques possibilitats d'ésser considerat anterior a la fi del mes de febrer del 1872. Es tractava del dolmen de la Casa Encantada de Pinyana que va publicar a Fonz, Joaquín Manuel de Moner y Siscar a la seva obra "*Dos monumentos druídicos sitos en el distrito municipal de Senterada*".

Aquest virtual empat va trencar-se quan Juan Sánchez-Cuenca va descobrir un gravat publicat a la revista "*El Museo Universal*" de Madrid del 20 d'agost del 1865 que reproduïa el dolmen de La Grossa, a la carretera de Calders a Moià, al Bages. L'havia dibuixat Josep Puiggarí Llobet (1821-1903) uns anys abans. Quan el publicà ja era destruït i havia desaparegut en fer-se la nova carretera.

El dolmen desaparegut de La Grossa

El poblat ibèric de Els Prats de Rei (Anoia) dominava la Catalunya interior 700 anys a.C.

Les excavacions realitzades durant aquest estiu al jaciment de Els Prats de Rei, han donat uns resultats inesperats, segons ha explicat la directora de l'excavació Natàlia Salazar *“Estem sorpresos perquè el poblat ibèric, que correspondria amb el conegut com **Sikarra**, ha resultat ser d'una gran entitat arquitectònica, amb un potencial econòmic molt important”*.

L'excavació es va iniciar com a conseqüència del descobriment d'una muralla i un fossat que daten del S.VI-VII a.C. tal com ja vàrem donar a conèixer en el suplement del nostre full informatiu núm.26. Això, ha manifestat Salazar, ha permès demostrar que *“l'oppidum ibèric de Els Prats del Rei era un centre rector del territori molt important en relació a la Catalunya interior”*. A més, s'hi ha trobat un conjunt de ceràmica grega de primera qualitat.

Restes de la muralla descoberta a Prats de Rei

Aquest material ha permès saber que la gent que vivia en el poblat comerciava amb els grecs via Empúries de manera fluida, amb una elit que comprava aquests productes i els utilitzava com a vaixel·la de luxe.

La campanya d'excavació també ha tret a la llum importants troballes d'època romana en els primers nivells del jaciment *“informació nova i molt potent –diu Salazar–sobre la importància del lloc a l'arribada dels romans, a l'entorn dels segles II-I a.C. Aquests s'adonen ràpidament que es tracta d'un poblat ibèric important i posen en marxa un programa de monumentalització de l'indret”*.

Entre les troballes que s'hi han fet, destaquen peces d'unes columnes de grans dimensions que formarien part d'una edificació d'us públic, com un temple o bé edificis de representació associats al fòrum.

L'equip d'arqueòlegs que treballa a Prats de Rei té la voluntat de seguir amb les excavacions, doncs es tracta d'un jaciment amb molt potencial i de primera magnitud. El problema és que el jaciment està situat sota mateix del municipi de Prats de Rei, aspecte aquest que dificulta les excavacions.

A les properes setmanes podrem saber si l'ajuntament del municipi podrà comptar amb alguna subvenció per tal de museïtzar les peces trobades.